

992

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 20

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֹהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַדֵי הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָּה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוּמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגָו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֹאשָׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

כשישמעו העונשים, יחזרו בתשובה מפני יראת העונש

כדי לעורר הלבבות לתשובה, אביא קצת מאמרי הזוהר, הובא גם כן ב"ראשית חכמה", ואוסיף עליו מספר "חסד לאברהם" ומספר "עמק המלך" ומכתבי האר"י זלה"ה ומדברי ר' משה אלשיך, המדברים ממיתת הצדיק ומצער מיתה, וגהינם שסובל הרשע במותו, מה שלא נזכר ב"ראשית חכמה" ובשאר ספרים, ואם יטעון הטוען - הלא היראה מחמת עונש לא נקרא יראת ה' - כמו שאמר, זו אינה טענה, כמו שאמר ה"ראשית חכמה", שמה שכתב, הרשב"י עליו השלום, בספר הזוהר, כמה היכולת הטומאה, שישמעו העונשים ויחזרו בתשובה מפני יראת העונש, ומתוך שלא לשמה בא לשמה, לקיים היראה לשמה, ועוד טעם אחר, עיין שם "ראשית חכמה" שער היראה פי"ד, על כן גם אנחנו נביא על הספר פרטי דינין ועונשים בקיצור, ודבר זה מוטל על היראים והחרדים על דבר ה', להודיע גם להפחותים מערכם אותן הדינים והעונשים, כמו שאמר בזוהר וירא: אמר רב חסדא: אין הקדוש ברוך הוא עושה דין ברשעים, עד שנמלך בצדיקים, בנשמתן הה"ד מנשמת אלוך יאבדו.

הנשמה דנה את הרשעים

בזוהר פרשת לך לך וזה לשונו: "וכשהן אובדין אין אובדין אלא מאותו דין, שהנשמה דנה את הרשעים, והנה "ערסאל" - שר של גהינם, עומד לפני נשמת הצדיקים, שלא יתפלל לפני הקדוש ברוך הוא על הרשעים, ושיתנם ברשותו להורידם לבאר שחת, שנאמר וכו', אמר ר'

שנאמר: "ופקודת כל אדם יפקד עליהם וגו'".

ובפרק במה מדליקין: ת"ר מי שחלה ונטה למות, אומרים לו: התודה! שכן דרך כל המומתין - מתודים.

ובפרק נגמר הדין, כל המתודין יש להם חלק לעולם הבא, שכן מצינו בעכ"ו וכו'.

ובספרי: ר' נתן אמר, "ואשמה הנפש ההיא והתודה" - זה בנה אב

לכל המתים שטעינין וידוי, וגם הוא תוכחת מגולה לכל האנשים נמהרי הלב, קרובי החולי והנשים רחמניות, וכשמעם אשר באו לבקר חולה ופתוח יפתח לו שערי תשובה ומעורר אותו להתודות.

יקומו כלביא לעומתו ויתמרמרו בחמת כוחם להלחם בו, באמרם אליו, מי בקש זאת מידכם, כי בשמעו כדברים האלה יתפעל ויתעלף, ולא יעצור כח להתחזק וימות לשחת, ודמו בראשך, וידבר על לב החולי: הראית את המשוגע הזה? בא לבעתך ולהחריבך כאילו קרבה עת פקודתך, ואתה בריא כאולם, אל תחוש, כי אתה תקום ותעמוד, ובין כך ובין כך יכבד עליו חליו ולא יוכל להתודות וילך לבית עולמו בלא וידוי, חס ושלום.

פרק י"ב

בו יבואר א. החיוב לצדיקים להודיע לפחותים מערכם הדינים והעונשים שאחר המות, כמו שכתוב בזוהר וירא. ב. ויתבאר בו, שהצדיקים מתים בלא צער על ידי השכינה ולא על ידי מלאך המוות, הכבוד אשר חולקים להם אחר מותם, ושקרוביהם באים לקראתם. ג. וכמה ביאורים נחמדים מהרב ר' משה אלשיך.

מן גופא וחד דינה כד עובדוי ומילין אזלא קמי' וכרוזא מכריז עליה וחד דינא כד עייל לקבריה וחד דינא דתועלתא וחד דינא ברוחא אזיל ושחט בעלמא ולא אשכח אתר עד דישתלימו עובדוי ודא הוא ושבעה עידונין יחלפין עליה בגין כך בעי בר נש כדי ישתכח בהאי עלמא לדחלא ממאריה ולאסתכלא בכל יומא ויומא מעובדוי ויטיב מנייהו קמיה מאריה כך איסתכל דוד מלכא ואינון דינן דבר נש כד איסתלק מהאי עלמא, אקדים ואמר: "ברכו נפשי את ה'", עד דלא יפוק מהאי עלמא השתא דאנת אשתכחת עם גופא "וכל קרבי את שם קודשו" אינון שייפא דמשתתפא ברוחא השתא דאשתכחת עמהון אקדומו לברכא שמא קדישא דלא נמטי זימנא דלא תוכל לברכא ולאודעה ליה. תרגום: וכמה בתי דינים עובר האישי כשיוצא מהעולם הזה? אחד - אותו דין עליון שאמרנו כשיוצאת הרוח מהגוף. ואחד דין, כשמעשיו ודבריו הולכים לפניו והכרוזים מכריזים עליו. ואחד דין כשנכנס לקבר. ואחד דין הקבר. ואחד דין התולעת. ואחד דין הגיהנם. ואחד דין הרוח שהולכת ומשוטטת בעולם ולא מוצאת מקום עד שישתלמו מעשיו. ודאי שבעה עדינים יחלפו עליו. בגלל זה צריך האדם כשהוא נמצא בעולם הזה לירא מרבונו ולהסתכל בכל יום ויום במעשיו, וישוב מהם לפני רבונו. כשהסתפל דוד המלך באותם דיני האדם כשמסתלק מהעולם הזה, הקדים ואמר, (תהלים קג) ברכי נפשי את ה', עד שלא תצא מהעולם, כעת שאף נמצאת עם הגוף. וכל קרבי את שם קדשו, אתם האיברים שמשתתפים ברוח, כעת שהיא נמצאת אתכם, הקדימו לברך את

יהודא: באותה שעה, הנשמה - מה אומרת? הרימותי ידי אל קל עליון בשבועה, שלא להתפלל, ולא אקח לאותן הרשעים שהייתי מכריז לפניהם באותו עולם והוכחתים לחזור בתשובה, ופרשתי להם כל משפטי גהינם ולא שמעו לי, ואם אקח מכל אשר לך, לך הם וברשותך הם. תרגום: אין הקדוש ברוך הוא עושה משפט בְּרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַבָּא, עד שְׁנִמְלֵךְ בְּנִשְׁמָתָם שֶׁל צְדִיקִים, שְׁנֶאֱמַר (איוב ד) מְנַשְׂמַת אֱלֹהֵי יֵאָבֶדוּ. וְכִשְׁהֵם אוֹבְדִים, אֵין אוֹבְדִים אֶלָּא מֵאוֹתוֹ הַדִּין, שֶׁהַנְּשָׁמָה דְנָה לְרָשָׁעִים.

זה לשון הזוהר (דף רכ"ד): מ"ש: "וירדוף עד דן" - רדיף אבתייהו ואודע לן דינא דהאי עלמא ועונשו דגהינם ולא יהיב דמיכא בעיטייהו ביממא ובליליא עד דאוכיח לון לאנון חייבין ואותיב לון בתיובתא קמי קודשא בריך הוא וכו'. תרגום: וירדף עד דן. רודף אתריהם ומודיע להם את דין העולם ההוא וענש הגיהנם, ולא נותן שנה לעינו ביום ובלילה עד שמוכיח אותם את אותם הרשעים, ומשיב אותם בתשובה לקדוש-ברוך-הוא. מה כתוב? וישב את כל הרכש. השיב אותם בתשובה שלמה כראוי.

כשבא לעורר על התשובה צריך שיפרוש עונשי עולם הבא ועונשי גהינם, ועל ידי זה יבוא לידי יראה ואל התשובה

הרי מבואר, כשבא לעורר על התשובה צריך שיפרוש עונשי עולם הבא ועונשי גהינם, ועל ידי זה יבוא לידי יראה ואל התשובה.

וזה לשון הזוהר נשא (דף קכז): ובכמה בי דינא עבד בר נש כד נפיק רוחא

השם הקדוש עד שלא יגיע זמן שלא תוכלו לברכו ולהודות עליכם.

הדין האחד לאדם הוא המיתה

הרי מבואר, שהדין האחד לאדם הוא המיתה, וב"חסד לאברהם" איתא, שהעונש הזה קשה מאוד, וקצר הוא, כי נעשה לזמן מועט כפי עונג עבירה שהיא בשעה קלה, וקודם שנדבר במיתת הצדיקים ובמיתת הרשעים, נדבר תחילה, דרך כלל, מענין המיתה שהיא בהכרח אף לצדיקים, שלא חטאו בעולם, כמו שנאמר: ד' מתו בעטיו של נחש, והוא בהכרח בחטאו של אדם הראשון, וכענין מה שאמרנו בפרק ה' בשם האר"י זלה"ה, כי כשברא אדם הראשון כלל בו כל הטוב והם ס' רבוא נפשות קדושות, וכמו כן ברא אדם בליעל, כמו שכתוב: "גם את זה לעומת זה", והוא סטרא אחרא שהיו כלולים בו כל הרע, וכשחטא נמשך עליו כח הטומאה מהסטרא אחרא והרע שהיה כלול בו, וזה סוד יצר הרע שבאדם, והוא אותה קליפה הנמשכת מזוהמת נחש, ולכן יצר הרע יש בו כח להנהיג את האדם ולהנטותו למקום שהוא רוצה, וזה סוד מה שכתוב: כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, והוא כמו שהיה באדם הראשון רמ"ח אברים שהיו תלויים בו כל הנשמות הטובות, וכשחטא אדם הראשון, ואכל מעץ הדעת טוב רע, ונתערבבו יחד, נתלבשו אותן הנשמות הטובות הנאחזות באברי אדם הראשון עם אותו של בליעל כל אבר תוך אבר כמוהו. כיצד? ראש תוך ראש וכו' עד רגלין ברגלין, נמצא - הנשמה הניתלת באבר הגבוה של הקדושה מתלבשת בתוך אבר אחר כמוהו בקליפה, ולכן כל הגדול

מחבירו יצרו גדול הימנו, כי הרע המלבישו גם כן גדול, וזה שאמרו, אנשים גדולים שחטאו בחטאים גדולים ועצומים כירבעם ואחאב ומנשה וכיוצא בהם, והנה אותה הזוהמא הנדבקת בו ובכל הנשמות, אי אפשר להפריד אותה כי אם על ידי מיתה, אף על פי שכל הזוהמות והקליפות שממשיך עליו על ידי חטאו יכול להפריד מעליו על ידי תשובה, וגם אדם הראשון עשה תשובה ונתקבלה תשובתו, אמנם זוהמא זו לא תסור על ידי תשובה כי אם על ידי מיתה, כי היא מושרשת ודבוקה עם שורש נשמת האדם, וכמעט שנעשה הכל כמו עיסה אחת שמעורבת בה הקמח והמים, ואי אפשר לה להפריד כי אם על ידי קבורה, המתאכל הבשר ונרקב הרע תוך העפר, ונחש עפר לחמו, רצונו לומר: זוהמת הנחש תהיה ממותקת על ידי עפר וקבורה שהוא לחם לנחש, והטוב ישאר, והוא עתיד להיות בגוף זך ובהיר, כמו שהיה באדם הראשון קודם שחטא.

במתן תורה פסקה הזוהמא, וכשחטאו בעגל, חזרה הזוהמא

הנה במתן תורה פסקה הזוהמא ולא היו צריכים למיתה, וכשחטאו בעגל, חזרה הזוהמא, ונתערבו טוב ברע, וחזרו למיתה ככתחילה, וזה שאמר: "חרות על הלוחות" - חירות מן המלכויות ומן מלאך המות, כי אין המלכויות ומלאך המות שולטין בישראל אלא לסיבת הרע, שהוא חלק הסטרא אחרא, שנתערב באדם הראשון, עד כאן לשונו.

א"ה הם דברי מדרש הנעלם זוהר וירא (דף קיח): וזה לשונו: האי אומנא דאפיק כספא ממקורא דארעא מאי עביד המסוך בעלזון הבא